

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Det fremgår jo af de spørgsmål, der allerede er stillet, at denne aktion, der nu er foretaget, er en aktion, er en fælles holdning blandt 13 europæiske lande, medlemmer af EU, plus Norge, i realiteten 14 europæiske lande, samt Israel, USA, og så i virkeligheden også med klar tilkendegivelse fra FN's generalsekretær.

Man kan naturligvis ikke afsværge, at en situation kan opstå i fremtiden, men jeg ser ikke umiddelbart for mig situationer, der kan sammenlignes med den østrigske situation og Jörg Haiders udtalelser. Der skal man lede en stund, og derfor har jeg ikke andet at sige til det, end at det vil være et helt forkert signal, hvis Danmark henvendte sig til Portugals europaminister og sagde, at nu vil vi have garantier for, at vi ikke skal optræde i fællesskab igen.

Det ville være helt forkert, for det ville igen være udtryk for, at vi ikke står ved vores holdninger, at vi ikke er parate til at holde sammen om vores værdier, om sikring af vores mindretal, om vores menneskerettigheder, om vores fælles menneskesyn. Derfor ville det være helt forkert.

Til hr. Peter Skaarup vil jeg sige, at det sagde jeg i øvrigt også i går, og det sagde jeg i øvrigt også til hr. Peter Skaarup i Udenrigspolitisk Nævn, som stillede mig samme spørgsmål. Men jeg er glad for at kunne bekræfte det over for hr. Peter Skaarup i dag også.

Peter Skaarup (DF):

Jamen jeg takker for statsministerens svar her. Jeg vil vælge at opfatte det, som statsministeren siger, sådan, at der ikke er andre lande, det her kunne komme på tale over for. På den baggrund mener jeg også, at statsministeren i virkeligheden siger til sin partifælle, hr. Henning Gjellerod – der i debatten om det her sagde, at det også kunne komme på tale i forhold til Danmark – at hr. Gjellerod ikke var rigtig på den i den debat, og at de udtalelser dermed ikke har vægt som regeringens eller Socialdemokratiets politik på det her punkt.

Kan statsministeren bekræfte, at det, som hr. Henning Gjellerod har truet med over for eksempel Danmark og andre lande, altså ikke hænger sammen, og at det ikke er noget, der er dækning for hos Socialdemokratiet?

Eva Kjer Hansen (V):

Hvis der måtte opstå en situation, hvor der er brug for lignende aktioner, som det vi her har

set over for Østrig, vil statsministeren så sørge for at tage Udenrigspolitisk Nævn med på råd på forhånd?

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Må jeg godt lige sige til statsministeren, som flere gange her under debatten har henvist til Udenrigspolitisk Nævn, at vi altså er nogle, som jo ikke ved, hvad der sker i Udenrigspolitisk Nævn. Der er fortrolighed i nævnet, og derfor bliver vi jo nødt til, hvis vi vil have en diskussion om de her forhold og ikke sidder i nævnet, at rejse spørgsmålene over for statsministeren. Så kan vi ikke blive fri for den der med hele tiden at sende aben ind i et lukket udvalg her i Folketinget, som vi ikke har en jordisk chance for at få noget at vide om?

Så har statsministeren ved tidligere lejligheder fremhævet, at det, der er det fornemme ved det europæiske samarbejde, er, at det er et retssamfund. At man har nogle spilleregler, som kan måles, nogle ting, hvor man kan sige, at her er nogle retsregler, som gælder for både store og for små lande. Jeg vil gerne spørge statsministeren: Hvis ikke vi får en afklaring og en klar vurdering af det her spørgsmål, vi har til debat nu, nemlig hvornår man ellers end i Østrig-situationen kan regne med, at der kan blive grebet ind eller ikke grebet ind, så kan man ikke mere tale om, at EU er et retssamfund, der bygger på nogle klare regler, som gælder både for de store lande og for de små.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Min sidste kommentar til dette spørgsmål – så har jeg ikke flere kommentarer til dette spørgsmål – vil for det første være, at hr. Thulesen Dahl sammenblender Den Europæiske Union og dens beslutningsproces med det forhold, at 13-14 lande plus Norge, USA, Israel og FN's generalsekretær har udtrykt deres bekymring.

Hr. Thulesen Dahl må også være klar over, at det, at vi har en traktat, der er klar og præcis, jo ikke afskærer en gruppe af lande fra at have klare holdninger.

Til det spørgsmål, som fru Eva Kjer Hansen stillede om at tage Udenrigspolitisk Nævn med på råd, er svaret et fuldstændig klart ja. Vi havde lejlighed til, kan jeg nævne for fru Eva Kjer Hansen, i går at drøfte de særlige omstændigheder, hvormed kontakten var mellem det portugisiske formandskab og os, og vi er alle sammen enige om, at Udenrigspolitisk Nævn naturligvis skal inddrages i sådanne rådføring.